

„Na přijímačky jsem dřela dva měsíce deset hodin denně.“

LADA NOSKOVÁ, 34 LET, VÝŽIVOVÁ PORADKYNĚ, ČEKÁ JI DRUHÝ ROČNÍK STUDIA NA LÉKAŘSKÉ FAKULTĚ

„Absolvovala jsem řadu kurzů, abych se mohla živit tím, čím se živím. Ale když jsem se loni dozvěděla, že se bude otvírat nový studijní obor týkající se zdravé výživy přímo na lékařské fakultě, byla to výzva! Půjčila jsem si učebnice a začala dřít na přijímačky. Učila jsem se jeden předmět, pak druhý, abych zjistila, že si z toho prvního vůbec nic nepamatuju. Řadu věcí jsem si musela cpát do hlavy i šestkrát. Teď po roce mi jde učení mnohem líp, protože se mozek vytrénoval, ale tehdy jsem byla zoufalá. Dvakrát jsem to chtěla vzdát, ale manžel mě vždy podpořil. Když jsem se pak dozvěděla, že mě vzali, byla jsem z toho úplně paf. Žila jsem jen přijímačkami a neřešila, co bude potom. Rozhodl přístup mého muže a hlavně obou babiček, které slíbily hlídat našeho tříletého syna. Podporu rodiny vidím jako naprostý základ, bez ní bych studovat nemohla. A pak je důležitá chuť překonávat překážky. Když jsem se třeba učila lékařskou terminologii, o níž vím, že ji v praxi nebudu potřebovat, nebo jsem prvně přišla na přednášku z biochemie a nerozuměla ničemu kromě názvu přednášky, říkala jsem si: mám já tohle zapotřebí? Na druhou stranu mi škola pomohla zatočit s angličtinou, se kterou jsem dosud hrozně bojovala.“